

2011

18 UBODAL SVOU SESTRÍČKU

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

BYLA TO OBROVSKÁ RODINNÁ TRAGÉDIE. BĚHEM OKAMŽIKU PŘIŠLI RODIČE O OBĚ DĚTI. NA PRVNÍ POHLED TO BYL DROBNÝ A NENÁPADNÝ HOCH ZE SLUŠNÉ RODINY, SKRÝVAL SE V NĚM VŠAK NEMILOSRDNÝ A BRUTÁLNÍ VRAH. LEOŠ Z KRNOVA DVA DNY PŘED SVÝMI ŠESTNÁCTINAMI SPROVODIL ZE SVĚTA DVAADVACETI RANAMI DO KRKU, BŘICHA A HRUDNÍKU SVOU JEDENÁCTILETOU SESTRU.

Tak smutný první měsíc letních prázdnin Krnov ještě nezažil. U fotografie dívky v zasklené vitrině před místním střediskem volného času se usmívá plyšový medvídek. Ze světle zeleného parte bez černého orámování se dívá jedenáctiletá Zuzanka. Má modré oči a tvář jako obrázek. Není to tak dávno, co se její smích nesl budovou, když právě tady společně s ostatními děvčaty tančila v rytmu zumby.

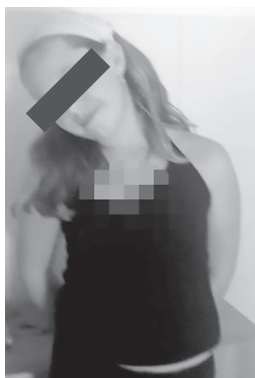
Lidé se zastavují a nevěřícně kroutí hlavou, proč musel vyhasnout tak mladý život. Zastavují se i před bytovým domem na okraji města, kde v přízemním okně hoří mezi květinami a plyšovým srdíčkem svíčky.

Poslední prázdninový den roku 2011 se Krnov zahalil do černého. To nedělní ráno mířily na místní hřbitov stovky lidí, aby Zuzance dali poslední sbohem. Příbuzní, přátelé i kamarádky z tanečního kroužku.

Zuzanka byla opravdový anděl. Ochotná, milá, hodná. Na svůj věk měla velký rozhled, školačka s výborným prospěchem, které se dařilo ve všem, na co sáhla. Učitelé ji vždy dávali ostatním dětem za vzor. Hodně četla, recitovala a psala si různé deníčky. Toužila stát se spisovatelkou.

NŮŽ ZABODNUTÝ V KRKU

Bylo pár minut po třinácté hodině, když Monika Horká uslyšela z přízemního bytu v Hlubčické ulici dupání a hluk, který přešel v srdcervoucí křik a volání o pomoc. Za pár okamžiků se ale všude rozhostilo podezřelé ticho. Monika si zapálila a z okna zahlédla, jak patnáctiletý Leoš, který bydlel v přízemí, před domem odhazuje cigaretu. Kdyby to viděli jeho rodiče,

Zuzanka na Facebooku

určitě by dostal pár facek, proběhlo jí hlavou. Vtom se ozvalo naléhavé bouchání na dveře. Trhla sebou. Bouchání neustávalo. Opatrně poodešla ke dveřím a s obavami se podívala do kukátka. Vyděšená Leošova tvář ji jen utvrdila v tom, že se stalo něco zlého.

„Našel jsem něco strašného!“ křičel zoufale a ukazoval směrem ke svému bytu. Monika Horká si všimla, že je potřísněn krví. Na nic se neptala a utíkala s ním po schodech do přízemí.

PROBĚHLA CELÝM BYTEM. TEN OBRAZ HRŮZY SE JÍ VRYL UŽ NAVŽDY DO PAMĚTI. VZADU V POKOJI LEŽELA ZUZANKA. NŮŽ MĚLA ZABODNUTÝ DO KRKU A TĚLO PROŠPIKOVANÉ NĚKOLIKA RANAMI. VŠUDE BYLO PLNO KRVE.

„Dýchej, Zuzi, dýchej!“

Horká se snažila bezvládnou dívku přimět k životu. Jako studentka zdravotnické školy dobře znala zásady první pomoci, její snaha však byla marná. Sanitka přijela rychle, o něco později i policie.

ANI ZÁCHRANÁŘŮM SE NEPODAŘILO ZUZANKU OŽIVIT. KUCHYŇSKÝ NŮŽ S DEVATENÁCTICENTIMETROVOU ČEPELÍ JÍ ZASÁHL KRK I PLÍCE. SMRTELNÝCH RAN MOHLO BÝT NĚKOLIK.

U domu stály sanitky a policejní vozy. Na schodech seděla zhroucená matka a držela plačícího Leoše. Tak je našel otec, který se vracel z práce domů. Když chtěl vejít do bytu, dva policisté mu v tom zabránili. Zevnitř vyšli čtyři záchranáři, hlavy měli skloněné. V tu chvíli mu došlo, že se asi stalo něco hrozného Zuzance. Leoš se třásl se po celém těle a téměř dvě hodiny brečel. Pak dostal injekci na uklidnění.

KRIMINÁLKA V BYTĚ OPEROVALA JEŠTĚ PO PŮLNOCI. SOUDNÍ LÉKAŘ NAPOČÍTAL PATNÁCT BODNÝCH A SEDM ŘEZNÝCH RAN, NEJVÍCE V OBLASTI KRKU. ZUZANKA UTRPĚLA ZRANĚNÍ, KTERÁ NEBYLA SLUČITELNÁ SE ŽIVOTEM. MĚLA RÁNY I V ZÁDECH, HRUDNÍKU A NA HÝŽDI. VRAH JÍ PROBODL JÍCEN, PLÍCE, BŘICHO, MOČOVOD A DOKONCE I SRDEČNICI. PRAVDĚPODOBNĚ JI PŘEDTÍM JEŠTĚ RDOUSIL.

„Musela se urputně bránit, ale nic jí to nebylo platné. Má řezné rány na rukou. Podle krevních stop se snažila utéct, ale útok byl tak brutální, že neměla šanci,“ okomentoval vraždu soudní lékař.

Technici bedlivě zkoumali každou stopu. Kriminalista Kvašný tušil, že právě jejich stanovisko bude znamenat v případě vraždy zásadní obrat. A nespletl se. Za pár hodin dostal od kriminalistického technika odpověď, kterou v podstatě čekal.

„Na noži jsme nenašli žádné daktyloskopické stopy, takže vrah si mazaně kryl ruce. Musel mít na sobě brankářské rukavice, které jsme našli na místě, krev jimi prosákla až na rub. Ruce si ale neumyl, nenašli jsme stopy krve ani v koupelně, ani ve dřezu. V dlaních té dívky jsme našli nějaká vlákna, předpokládám, že budou z vrahova oblečení. Krev měla i na ponožkách, zřejmě chtěla utéct, když už krvácela.“

Technik nenašel žádné známky po vloupání. Zámek od dveří byl nepoškozen, stejně tak okna. Takže buď vrahovi dívka otevřela sama dveře, nebo měl klíče.

„Klidně to mohl udělat Leoš. Mezi tím křikem, co jsem slyšela, a než nás zavolal, uběhla jen chvilka. Vykouřila jsem sotva půl cigarety. Takže to

buď byl on, nebo se musel s vrahem potkat na schodech,“ přemýšlela sousedka a rodinná přítelkyně Monika Horká nahlas.

Podobné myšlenky měli i další sousedé, kteří v domě zahlédli jen Leoše, ale nevěřili, že by byl něčeho takového schopen. Nebyl to žádný andílek, ale gauner taky ne. Prostě typický kluk, kterým cloumala puberta.

S rodiči i bratrem zavražděné Zuzanky komunikoval policejní psycholog, než byli všichni odvezeni k výslechu. Zpátky se vrátila jen matka s otcem. Následující den původně chtěli slavit Leošovy šestnáctiny, rodinnou oslavu pak měla završit společná dovolená v Řecku.

ZÁHADNÝ MOTIV VRAŽDY

Leoš zpočátku zapíral a tvrdil totéž, co sousedce, že sestru našel v tratolišti krve už mrtvou.

„Přišel jsem domů a sestra tam ležela s nožem v krku. Běžel jsem k sousedce a řekl jí to. Prosil jsem ji, ať se jde do bytu podívat,“ snažil se policisty přesvědčit Leoš.

KRÁTCE PO PŮLNOCI UŽ NEVYDRŽEL ZAPÍRAT A K BRUTÁLNÍ VRAŽDĚ SE DOZNAL. KDYŽ POLICIE OZNÁMILA, ŽE KVŮLI SMRTI JEDENÁCTILETÉ DÍVENKY V KRNOVĚ TRESTNĚ STÍHÁ MLADISŤVÉHO ÚTOČNÍKA, BYLO VŠEM VE MĚSTĚ JASNÉ, ŽE SE JEDNÁ O JEJÍHO BRATRA.

Kvůli nízkému věku pachatele však policie odmítla sdělit veřejnosti další podrobnosti k vraždě. Místní je ani nepotřebovali, věděli, koho kriminálka zadržuje. Den po Leošových šestnáctých narozeninách ho policejní eskorta přivedla do soudní síně Krajského soudu v Ostravě. Byl obviněn z vraždy své sestry.

Na rukou měl pouta a díval se stále do země. Na pohled by patřil spíše do lavic základní školy, marně bychom v jeho tváři hledali hrubé rysy

Leoš na Facebooku

vraha. Soudkyně rozhodla, že Leoše ponechá ve vazbě kvůli obavám, že by mohl uprchnout, skrývat se a vyhýbat se dalšímu vyšetřování.

Krnov tak toho léta žil hlavně vraždou jedenáctileté Zuzanky. Leošův osobní profil na Facebooku zaplnily většinou nenávistné vzkazy. Na povrch začala vycházet jeho skutečná tvář, ale i mnoho polopравd a lží. Všichni spekovali o motivu jeho zruďného činu a většinou se shodli na tom, že Leoš na úspěšnější sestru žárlil.

Kantoři Střední školy automobilní, mechanizace a podnikání v Krnově ale věděli své. Leoš byl ve všech ohledech silně problémový žák, který si dělal, co chtěl. Učil se dobře, hloupý nebyl, ale neuměl ovládat svoje emoce a nálady. Ke spolužákům se choval až agresivně, ale dosud jen slovně. Ty lepší se snažil shazovat. Byl drzý, odmlouval, občas používal peprné výrazy i vůči učitelům.

Ke všem byl kritický, jen k sobě ne, a právě proto nebyl mezi spolužáky příliš oblíbený. Ve třídě usiloval o vůdčí roli, ale pokud ji občas získal, bylo to spíš v negativním smyslu. Míval výbuchy zlosti, třídní učitelka ho tak tak zvládala.

VÝCHOVNÝ PORADCE ŘEŠIL JEHO CHOVÁNÍ S RODIČI NĚKOLIKRÁT, A DOKONCE DOPORUČIL NÁVŠTĚVU PSYCHOLOGA. ANI PODMÍNEČNÉ VYLOUČENÍ VŠAK NEPOMOHLO. KVŮLI KÁZEŇSKÝM PŘESTUPKŮM HO NAKONEC VYHODILI UŽ V PRVNÍM ROČNÍKU.